

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De custodia silentij. §. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

De peccato locutionis.	XIX.
De vitio detractionis.	XX.
Quod faciliter peccatur in verbo.	XXI.
Qualiter decipitur homo, & retrahitur à custodia silentij.	XXII.
Recognitio erroris post lapsum.	XXIII.
De laqueis lingue.	XXIV.
Quaestio oritur ex paulo antè & longè antè dictis.	XXV.
Discretio sequenda est, & inquirenda pra omnibus iam dictis.	XXVI.
Deuoti & religiosi plus ceteris silentio insistere debent.	XXVII.
Communitè (hoc est ferè omnes) silere magis indigemus quàm loqui.	XXVIII.
Defectus consolationis spiritualis unde proveniat.	XXIX.
Silendum est magis in deuotis temporibus & festiuitatibus.	XXX.
De communione Eucharistia.	XXXI.
Comparatio dilecti amici ad dilectissimum amicum Christum.	XXXII.
Dignitas Christi, & humilitatis eiusdem ad nos.	XXXIII.
Quantam habet anima, suscepto Christo, consolationem.	XXXIV.
Cur non suscipimus uberem fructum ex frequenti communione corporis Dominici.	XXXV.
Sapius communicare maxima est consolatio animae religiose.	XXXVI.
Quod diabolus nititur impedire deuotionem hominis ad Deum.	XXXVII.
Quod diabolus insidiatur maximè solitariis.	XXXVIII.
Virilitas & alacritas cuique habenda contra inimicum.	XXXIX.

I. De custodia silentij.

Non satis debet esse ad profectum tuum vt diligas secretum, nisi diligas religionis custodem, sacrum scilicet silentium. Silentium
custos re-
ligionis.

2. Exemplum silentij in Dauid propheta.

Hinc de sancto Dauid, qui tam multa caelestis contemplationis arcana in secreta mansione didicit & cecinit, notanter scribitur, quod Chusi erat amicus Dauid, qui interpretatur silentium. Quam specialis iste amicus eius fuerit, in pluribus psalterij locis aperit dicens: *Dixi, Custodians vias meas, vt non delinquam in lingua mea.* Et paulo post: *Obmutui, & humiliatus sum, & silui à bonis.* Qui rursus alibi deprecatur Dominum, pro continentia linguae, dicens: *Pone Domine custodiam ori meo, & ostium circumstantia labiis meis.* Talis ac tantus vir, qui quotidie magnis populorum turbis ambiebatur, & regali potestate etiam multis nationibus dominabatur, silentium diligebat, linguae suae custodiã ponebat: & ne superaretur aliqua fragilitate aut leuitate, pro hac Dominum humiliter exorabat. Vbi statutum legerat silentium